

mus homo non quamlibet animi rectitudinem sed ipsam etiam gratiam gratum facientem in creatione accepit, v, 173. Probatur S. Scriptura, v, 173. Probatur Concilio Tridentino, v, 174. Probatur Patribus, v, 174. — Primus homo, iustitia originali, et habitu gratiæ gratum facientis ornatus, non eguit auxilio specialia, quo excitaretur ad bene operandum, vel ad vitanda peccata, v, 176. — Quatuor dona Dei in homine sunt, v, 176. — Tria horum habuit homo, v, 176. — Quarto horum homo non eguit, v, 177. — Rectitudo illa cum qua primus homo creatus fuit, et sine qua post ejus lapsum homines omnes nascuntur, donum supernaturale fuit, v, 178. — Explicatio hujus propositionis, v, 178. — Naturale aliquod tribus modis dici potest, v, 178. — Supernaturale duobus modis dici potest, v, 178. — Rectitudo in qua primus homo creatus fuit, donum fuit per se supernaturale, v, 179. Probatur S. Scriptura, v, 181. Probatur Patribus, v, 182. Probatur quinque rationibus, v, 184. Tredecim objectiones solvuntur, v, 185. — Primus homo et ejus posteri non potuissent mori nisi peccassent, v, 191. Errores, v, 191. Probatur S. Scriptura, v, 191. Probatur Conciliis, v, 192. Probatur ratione, v, 192. — Primi hominis immortalitas fuit supernaturalis, v, 193. Probatur Patribus, v, 193. Solvuntur objectiones, v, 194. — Primus homo in statu innocentiae paradisi terrestrem habitavit, v, 194. Probatur S. Scriptura, v, 194. Probatur Patribus, v, 195. Sex objectiones solvuntur, v, 196. — Paradisi terrestri in quo situs fuit primus homo a cognitione humana remotissimus est, v, 198. Variæ sunt sententiæ, v, 198. Solvuntur objectiones, v, 201. — Primus homo non solus in statu innocentiae paradisi habitare debebat, v, 503. — Homo est arbor inversa, ix, 48. — Omnia creata sunt pro homine, ix, 360. — Qua homo componitur materia, ix, 456. — Unde veniat vox homo, ix, 456. — Status miser hominis in utero, ix, 456. — Hominis infantis miseria, ix, 456. — Hominem mori quam mirum sit, ix, 456. — Miseria in hominem invehentes a cælo, ix, 456. — In hominem invehentes miseria ab elementis, ix, 456. — Eadem a brutis, ix, 456. — Eadem ab aliis hominibus, ix, 456. —

Eadem a Dæmone, ix, 456. — Eadem ab Angelis, ix, 456. — Eadem a Deo, ix, 456. — Eadem a seipso, ix, 456. — Quatuor sunt genera hominum, ix, 487. — Hominibus perditis utuntur Dæmones ad captandos honores, ix, 686. — Homo quomodo imago Dei, x, 26. — Homo ex natura corruptæ viribus quid facere possit, x, 69. — Homo sine adjutorio Dei, similis est mortuo, x, 158. — Homo propria virtute liberari non potest a malis, x, 197. — Hominem in judicio quid poterit reddere securum, x, 321. — Homines dicuntur aliquando dii, x, 45. — Homines sicut vasa lutea recentia, x, 17. — Homines cur per infantes et lactentes significantur, x, 44. — Homines iniqui membra sunt diaboli, x, 424. — Homo a creaturis omnibus despicitur in hac peregrinatione, xi, 347. — Homo cur similis floribus, aliisque caducis; non autem soli et lunæ et stellis, xi, 22. — Homo exaltatus a Deo, xi, 268. — Homo quam modica res sit respectu Dei, respectu sui magna, xi, 348. — Homo sicut ovis seductus perit, Diabolus sicut leo ex malitia cecidit, xi, 334. — Homines fideles per Israellem significantur, xi, 340. HOMOUSIANUS. — Homousianorum nomen gloriosum, ix, 520. HOMOUSIOS. — Homousios quid, i, 312. — A calumnia Lutheri de verbo *homousion* S. Hieronymus vindicatur, ix, 567. HONESTAS. — Publica honestas, v, 146. HONORIUS. — Honorius I Papa vindicatur ii, 101. — Honorii Augustodunensis opera, xii, 446. HORA. — Hora matutina triplex, ix, 10. — Hora est nobis tempus gratiæ, ix, 10. — Hora Ecclesiæ est nativitas, ix, 10. — Hora Christiano est sæculum præsens, ix, 10. — Horæ Canonice. Vide *Officium divinum*. — Horæ canonicæ quomodo recitandæ, x, 193. — Horarum septem canonicarum usus in Ecclesia unde, xi, 332. HORTATIO. — Hortatio ad curas sæculares abjiciendas, ix, 10. HOSTIA. — Hostiæ spirituales quænam, xi, 151. HUGO. — Hugonis de S. Caro opera, xii, 448. — Hugonis de S. Victore opera, xii, 439. — Hugonis Etheriani opera, xii, 443. HUMANITAS. — Humanitas Christi per unionem hypostaticam multa dona creata consecuta est, i, 381. — Humanitas Christi vestis et domus dicitur, x, 296.

HUMANUS. — Humanæ vitæ fragilitas, ix, 456. — Cause fragilitatis humanæ vitæ, ix, 456. — Humanæ naturæ post peccatum corruptæ status, xi, 350. — Humanarum rerum cursus dicitur torrens, xi, 257. HUMBERTUS. — Humberti Cardinalis opera, xii, 429. — Humberti ord. Prædicatorum opera, xii, 448. HUMILIATIO. — Humiliatio ex tribulatione veniens magnum donum est, xi, 320. HUMILIOR. — Humiliari usque ad terram quid sit, x, 287. HUMILIS. — Humilis oratio non revertitur vacua, x, 215. — Humiles spiritus quomodo salventur, x, 262. — Humiles significantur nomine lactentium et infantium, x, 45. — Humiles Deus respicit, xi, 268. HUMILITAS. — Humilitas quid, ix, 91. Tres sunt gradus humilitatis, ix, 91. — Ad humilitatem hortatio, ix, 101. — Humilitas laudatur, ix, 403. — Humilitatis tres gradus etiam numerantur, ix, 487. — Humilitatem eximiam per triginta annos Christus nos docuit, ix, 487. — Humili-

tatem B.M. Virgo mirifice exercuit, ix, 487. — Humilitatis variæ species, ix, 769. — Humilitas gratissima est Deo, x, 97. — Humilitas sal condens recte facta, x, 25. — Humilitatis doctrina regibus ut principibus præcipue necessaria est, xi, 366. HYMNUS. — Hymnorum antiquitas, vi, 427. Hymnus Pange lingua, xii, 274. — Hymnus Veni Creator, xii, 274. — Hymnus S. Ignatii Loyolæ, xii, 275. — Hymnus S. Aloysii Gonzagæ, xii, 275. — Hymnus S. Stanislaus Kostkæ, xii, 276. HYPOSTASIS. — Hypostasis quid, i, 314. — In quo consistat hypostasis duarum naturarum, i, 376. — Tribus modis hæc hypostasis consistere potest, i, 377. HYPOSTATICUS. — Hypostatica unio in subsistentia sola Verbi consistit, i, 377. Probatur Conciliis, i, 377. Probatur rationibus, i, 377. — Ex unione hypostatica sequitur communicatio idiomatum in humanitate Christi, i, 381. — Ex unione hypostatica non fluxit communicatio idiomatum realis respectu naturarum, i, 382.

I

ICONOMACHUS. — Iconomachi qui sint, iii, 214. — Qui fuerint primi Iconomachi, iii, 214. IDACIUS. — Idacii Clari opera, xii, 386. IDEA. — Ideæ divinæ res omnes representant, xi, 419. IDIOTA. — Idiota opera, xii, 427. IDITHUM. — Idithum quis fuerit, x, 162. IDOLOLATRA. — Idololatræ sunt similes idolis, xi, 274. IDOLUM. — Nomen idoli, iii, 312. — Idola apud veteres poetas sunt umbra mortuorum, iii, 213. — Gentiles in idolis verum Deum coluerant, iii, 229. — Ethnici idola deos esse putabant, iii, 238. — Quidam in idolis Dæmones colebant, iii, 239. — Quidam in idolis colebant partes mundi, iii, 240. — Idolorum vanitas indicatur, xi, 71. IGNATIUS. — S. Ignatii opera, xii, 359. IGNIS. — Ignis proprietates, viii, 264. — In rebus diversis ignis diverse agit, viii, 264. — Ignis perficit, viii, 264. — Ignis destruit, viii, 264. — Ignis fervet ita ut

ipse videatur, viii, 266. — Ignis ad omnes figuras accommodatur, viii, 267. — Ignis res graves extenuat, viii, 268. IGNORANTIA. — Ignorantia bonorum verorum, radix est omnium malorum, ix, 148. ILDEPHONSUS. — S. Ildephonsi Toletani opera, xii, 417. ILLUMINATIO. — Illuminatio vultus Dei, multiplex super nos, x, 421. — Illuminationis Dei finis, est liberatio a peccatis, xi, 333. IMAGO. — Imagines Christi et sanctorum et SS. Trinitatis ab adversariis vocantur idola, iii, 212. — Differentia inter imagines et idola, iii, 213. — Licet Christianis habere imagines, iii, 216. — Error Judæorum circa imagines refutatur, iii, 216. — Imagines Dei non sup't prohibita, iii, 218. — Deus pingi potest in imaginibus ut senex et Spiritus sanctus ut columba, iii, 219. — Probatur multipliciter, iii, 219. — Tribus modis aliquid pingi potest in imagine, iii, 220. Sex argumenta diluuntur

tur, iii, 221. — Imagines recte in templis collocantur, iii, 222. Probatur consuetudine Ecclesie, iii, 222. Probatur S. Scriptura, iii, 222. Probatur Conciliis, iii, 223. Probatur rationibus, iii, 223. — Cur Hadrianus jussit edificari templum sine imaginibus, iii, 227. — Imagines extra historiam sunt utiles, iii, 227. — Miracula imaginibus Christi facta, iii, 227. — Imagines celebres Meletii, iii, 228. — Imagines sacræ sex utilitates afferunt, iii, 228. — An imagines sacræ cultu prosequendæ sint, iii, 229. — Imagines Christi et sanctorum recte quodam modo coluntur, iii, 230. Probatur S. Scriptura, iii, 230. Probatur Conciliis, iii, 231. Probatur Patribus, iii, 232. Probatur miraculis, iii, 233. Probatur argumentis a simili, iii, 234. Probatur aliis argumentis memorabilibus, iii, 235. Probatur ex inferitu Iconomachorum, iii, 236. Solvuntur argumenta, iii, 236. Solvitur argumentum ex Conciliis sumptum, iii, 240. Argumenta ex Patribus deprompta solvuntur, iii, 245. — Cur Ezechias serpentis ænei imaginem confregit, iii, 246. — Cur talem vel talem imaginem veneremur, iii, 246. — Imagines propter duas causas sunt sacræ, iii, 246. — Quomodo imagines sint honorandæ, iii, 247. — Tripliciter imagines honorari possunt, iii, 248. — Per se et proprie imagines sunt colendæ, iii, 248. — Non imaginibus cultus latriæ debetur, iii, 249. — Imagines Christi improprie et per accidens cultu latriæ possunt honorari, iii, 250. — Per se et proprie imagines et exemplaria ipsa non colenda sunt, iii, 251. Septem argumenta solvuntur, iii, 252. — Quo genere cultus adorentur imagines, iii, 253. — Appendix ad cultum imaginum, vii, 5. — De litteris a Græco imperatore ad Ludovicum Pium de imaginibus, vii, 5. — De his litteris, vii, 5. — Testimonia quædam, vii, 6. — Alia testimonia, vii, 7. — Epistola Eugenii Papæ ad Michaellem et Theophilum imperatores de imaginibus, vii, 8. — Epistola Ludovici imperatoris ad Eugenium Papam de imaginibus, vii, 10. — Vindictæ de libro secundo de imaginibus sanctorum, vii, 489. Vide *Vindictæ*. — Imagines sanctorum, xi, 274.

IMPEDIMENTUM. — Duo genera impedimentorum in matrimonio, v, 401. — Duodecim sunt impedimenta dirimentia ma-

trimonium, v, 402. — Impedimenta non dirimentia matrimonium, v, 402. — Impedimentum voti, v, 410. — Impedimentum criminis, v, 415. Tres sunt casus in hoc impedimento, v, 416. — Impedimentum cultus disparitatis, v, 416. — Impedimentum existit dirimens si fideles cum infidelibus aut hæreticis matrimonia jungant, v, 417. Probatur S. Scriptura, v, 417. Probatur Conciliis, v, 417. Probatur Patribus, v, 417. — Matrimonium inter fidelem et infidelem non est impedimento dirimente gaudens jure divino, naturali vel positivo vel certa aliqua lege Ecclesie, v, 418. Probatur exemplo sanctorum, v, 419. — Matrimonium inter fidelem et infidelem non baptizatum impedimento dirimente gaudet ex more populi Christiani, vim legis obtinente, v, 419. — Potest summus Pontifex, si causa id postulet, impedimentum tollere ut fidelis cum infideli matrimonium contrahat, v, 420. — Impedimentum cognationis, v, 420. Sententiæ de hoc impedimento, v, 423. Prima sententiæ Wicleffii, v, 123. Sententiæ Lutheri, v, 124. Sententiæ Philippi Melancthonis, v, 124. Sententiæ Brentii, v, 125. Sententiæ Bezae, v, 126. — De duobus impedimentis non dirimentibus matrimonium, v, 447. Impedimentum quoad tempus feriarum, v, 447. — Impedimenta in quærendo Deo, xi, 209.

IMPERATOR. — Imperatorum persecutio in Christianos describitur, x, 285. — Imperatores Romani, xii, 490. — Imperatores Orientis, xii, 496. — Imperatores Græci, xii, 496.

IMPERIUM. — Translatio imperii Romani, vi, 561. — Argumentum hujus libri, vi, 561. — Partitio hujus libri, vi, 561. — Tres contradictiones Illyrici, vi, 562. — Vigniti mendacia Illyrici, vi, 565. — Decem res in Prolegomena Illyrici refelluntur, vi, 575. — Epistola Papæ Hadriani ad Fridericum I, vi, 576. — Historia quædam, vi, 577. — Alia epistola pontificia, vi, 580. — Imperium Romanum a Græcis ad Francos translatum fuit, vi, 582. Probatur testimoniis historicorum, vi, 582. Probatur testimonio Zonaræ, vi, 583. Cedreni, vi, 583. Pauli Diaconi, vi, 583. Eginarthi, vi, 584. Annalium Francorum, vi, 584. Aimonii, vi, 584. Adonis, vi, 584. Regino, vi, 584. Vifichindi, vi,

584. Luitprandi, vi, 585. Hermanni Contracti, vi, 585. Mariani Scoti, vi, 585. Dodechini, vi, 585. Lamberti Schafnaburgensis, vi, 585. Othonis, vi, 585. Godfredi, vi, 586. Conradi, vi, 586. Lupoldi, vi, 586. Matthei, vi, 586. Biondi Flavii, vi, 586. Æneæ Sylvii, vi, 586. J. Trithemii, vi, 587. Antonii, vi, 587. J. Nauleri, vi, 587. Roberti Gaguini, vi, 587. Philippi, vi, 587. J. Cuspiniani, vi, 587. Jacob Wymphelingii, vi, 587. Polydori Virgillii, vi, 587. Raphael Volaterrani, vi, 587. Donati Acciaoli, vi, 588. Alberti Krantzii, vi, 588. — Imperium Romanum translatum fuit portea a Græcis ad Germanos, vi, 588. Testimonia et confessiones principum, vi, 588. Testimonium Caroli Magni, vi, 588. Idem Lotharii, vi, 588. Idem Caroli Calvi, vi, 589. Idem Alberti, vi, 589. Idem Henrici VII, vi, 589. Idem Ludovici IV, vi, 589. Idem Caroli IV, vi, 589. Idem Friderici I, vi, 589. Idem Michael, vi, 590. Idem Emmanuel Comneni, vi, 590. Idem Philippi regis Francorum, vi, 590. Idem Electorum, vi, 591. Testimonia Pontificum, vi, 591. Testimonium Gregorii IV, vi, 591. Idem Hadriani II, vi, 591. Idem Hadriani IV, vi, 592. Idem Alexandri III, vi, 592. Idem Innocentii III, vi, 591. Idem Clementis V, vi, 591. Idem Pii II, vi, 591. — Imperium Germanorum non fuit acquisitum belli jure, vi, 592. Quinque argumenta Illyrici diluuntur, vi, 594. — Carolus Magnus non a Deo immediate imperii dignitatem accepit, vi, 599. — Imperium Romanum non venit ad Carolum Magnum jure hæreditario, vi, 600. Argumenta Illyrici solvuntur, vi, 601. — Testes quibus Illyricus probat Theodoricum imperatorem fuisse Romanorum, vi, 604. — Nugæ Illyrici, vi, 606. — Mendacia Illyrici, vi, 606. — Imperium non accepit Carolus Magnus auctoritate senatus vel populi Romani, vi, 608. — Græci donaverunt imperium Germanis, vi, 610. Probatur ex historiis Græcis, vi, 610. Probatur annalibus Francorum, vi, 610. Illyricus refutatur, vi, 614. — Jure suo S. Pontifex imperium a Græcis ad Germanos transtulit, xi, 614. Duæ sententiæ, vi, 614. Probatur testimoniis imperatorum, vi, 614. Probatur testimonio Caroli Magni, vi, 614. Eodem Othonis Magni, vi, 615. Eodem Henrici IV, vi, 615. Eodem Henrici V,

vi, 615. Eodem Friderici I, vi, 615. Eodem Philippi, vi, 616. Eodem Friderici II, vi, 616. Eodem Ludovici IV, vi, 616. Probatur aliis testimoniis, vi, 617. Probatur potestate Ecclesiastica, vi, 617. — Hæc translatio divino fuit consilio, vi, 618. Argumenta Illyrici solvuntur, vi, 618. Sexdecim alia argumenta Illyrici solvuntur, vi, 620. — Successio Caroli Magni in imperio explicatur, vi, 626. — Otho I primus imperium habuit ex gente Saxonica, vi, 627. Probatur testimoniis principum ejusdem nominis, vi, 627. Probatur testimoniis historicorum, vi, 627. — Otho I ad imperium a Joanne XII evectus est, vi, 628. Objectiones Illyrici solvuntur, vi, 629. — Electores imperii ante Gregorium X et Fridericum II, vi, 635. Objectiones Onuphrii refelluntur, vi, 636. — Electores imperii a Gregorio V, non vero ab Othone III instituti fuerunt, vi, 639. — Instrumentum publicum Germanorum principum, vi, 641. Objectiones Illyrici solvuntur, vi, 642. Mendacia ejus redarguantur, vi, 642.

IMPIETAS. — Impietas quid, ix, 71.

IMPIUS. — Impius, adepta gloria mundana quam quæsit, juste privatur cœlesti quam non quæsit, x, 333. — Impius aperte et occulte insidiatur justo, x, 41. — Impius quasi leo est, x, 85. — Impii cum justos offendunt, Deum potius offendunt, x, 30. Impii timent undique, x, 406. — Impii quomodo in exilium præcipitentur et qualis via illorum, x, 213. — Impii cur trepidant timore, ubi non est timor, x, 349. — Impii omnes mendaces esse convincuntur, et cæci, x, 373. — Impii tandem Deum laudant quamdiu eis benefacit, x, 325. — Impii hoc sæculo justis, justis in futuro dominabuntur impiis, x, 325. — Impiorum status in hac vita, x, 25. — Impiorum miseria, x, 41. — Impiorum mala illata justis ipsi solum nocent, x, 40. — Impiorum desideria nunquam explentur, x, 64. — Impiorum exitium hoc tempore in Judæis impletur sed manifestius in die judicii, x, 213. — Impiorum prosperitas quasi somnium, x, 477. — Impiorum mors nunquam finienda est, x, 323. — Impiorum justa retributio est ut male pereant, quia alios perdere student, x, 41. — Impii sunt simulacra idolorum, xi, 396. — Impii quam brevi tempore regnent super justos, xi, 35. — Impiis facit

Deus misericordiam, cum cito eos de hoc mundo tollit, xi, 401.

IMPROBUS. — Improbi omnes sunt viri sanguinum, xi, 417.

IMPURITAS. — Impuritas doctrinæ generat impuritatem vitæ, ix, 537.

IN. — In Domino confido (Psalms), x, 58. — In te, Domine, speravi (Psalms), x, 172. — In te, Domine, speravi (Psalms), x, 453. — In convertendo Dominus (Psalms), xi, 354. — In exitu Israel de Ægypto (Psalms), xi, 269.

INCARNATIO. — Errores circa Incarnationem, i, 361. — Incarnationis mysterii sublimitas, ix, 214. — Utilitas mysterii Incarnationis, ix, 214. — Commoda Incarnationis, ix, 214. — Duo in Incarnatione notanda sunt, ix, 504. — Cur Incarnatio Spiritui sancto attribuat, ix, 504. — Cur Incarnatio per umbrationem Spiritus sancti significetur, ix, 504. — Incarnatio Dei fuit visitatio, x, 45.

INCERTITUDO. — Incertitudo salutis fons est lacrymarum, viii, 434. — Duæ causæ incertitudinis salutis, viii, 434. — Probat exemplum Judæ, viii, 456.

INCLINO. — Inclina, Domine, aurem tuam (Psalms), xi, 67.

INCURSUS. — Incursus in Psalmo cx quid, ix, 704.

INDEX. — Index explicatorum S. Scripturæ, xii, 477. — Index scriptorum contra Hæreticos, xii, 482. — Index Theologorum scholasticorum, xii, 483. — Index collectorum et expositorum sacrorum canonum, xii, 483. — Index eorum qui scriperunt de casibus conscientie, xii, 484. — Index oratorum Christianorum, xii, 484. — Index poetarum sacrorum Hebræorum, xii, 485. — Index poetarum sacrorum Christianorum, xii, 485. — Index historicorum Ecclesiasticorum, omissis sacris scriptoribus, xii, 485. — Index chronologorum, xii, 486. — Index piorum libellorum, xii, 486.

INDIGNATIO. — Indignatio significat aliquando justum Dei iudicium, x, 170.

INDULGENTIA. — Nomen indulgentiæ, vii, 15. — Scriptores de indulgentiis, vii, 16. — Inimici de indulgentiis, vii, 17. — In Ecclesia est thesaurus aliquis indulgentiarum fundamentum, vii, 17. — In bonis actionibus hominum iustorum duplex valor, sive pretium assignari potest, meriti videlicet et satisfactionis, vii, 18. Probat S. Scriptura, vii, 18. Probat rationibus

vii, 18. — Opus bonum, qua parte meritum est, non potest alii applicari, potest tamen, qua satisfactorium est, vii, 19. — Exstat in Ecclesia thesaurus satisfactionum ex Christi passionibus infinitus, nisi ejus penitentia quam Sacerdos in Sacramento confessionis injunxit, vii, 35. — Cum non fit mentio injunctarum penitentiarum, sed absolute conceduntur indulgentiæ intelligendum est condonari omnes penitentias sive injunctæ sint sive injungi poterint, vii, 36. Solvuntur objectiones, vii, 37. — Varietas indulgentiarum, vii, 38. — Omni homini indulgentia necessaria est, vii, 40. Objectiones diluuntur, vii, 41. Dubitationes solvuntur, vi, 41. — Quis possit indulgentias concedere, vii, 42. — Dubitatio de jure Episcopi quoad elargitionem indulgentiarum, vii, 43. — An requiratur causa justa ad indulgentiam esse bonam, vii, 44. — An ad justam causam requiratur proportio aliqua operis injuncti cum indulgentia, vii, 45. Duæ sententiæ, vii, 45. — Dispositio suscipientis indulgentias, vii, 48. — Quinque præcipuæ quæstiones solvuntur, vii, 48. — Indulgentiæ pro defunctis, vii, 50. — An prosint defunctis, vii, 50. — An per modum absolutionis dari possint, vii, 51. — Quid sit dare indulgentias defunctis per modum suffragii, vii, 53. — An ex justitia vel ex misericordia liberentur hæ animæ, vii, 53. — Quid requiratur ut indulgentiæ prosint defunctis, vii, 54. — An certis animabus vel solum omnibus hæ indulgentiæ in communi prosint, vii, 55. — Sex argumenta Lutheri contra indulgentias refelluntur, vii, 57. — Objectiones Calvinii contra indulgentias solvuntur, vii, 60. — Aliæ objectiones Calvinii solvuntur, vii, 61. — Aliæ obiectio Calvinii diluitur, vii, 63. — Aliæ quoque Calvinii solvuntur, vii, 65. — Aliæ quoque Calvinii solvuntur, vii, 68. — Objectiones Tilmanni Heshusii solvuntur, vii, 69. — Aliæ ejusdem solvuntur, vii, 71. — Responso ad Martinum Kemnitium in libro primo capite de indulgentiis, vii, 73. — Ad secundum caput libri ejusdem responso, vii, 75. — Ad tertium caput libri ejusdem responso, vii, 79. — Argumenta Catholica, vii, 79. — Primum argumentum ex verbis Domini in c. XVI S. Matthæi sumptum defenditur, vii, 79. Ocho objectiones solvuntur, vii, 79. — Secundum argumentum ex II Cor. c. II defenditur, vii, 81. Septem objectiones solvuntur, vii, 81. — Tertium argumen-

Cum in forma indulgentiæ palam exprimitur concedi remissionem penitentiae injunctæ, non intelligitur concedi remissio, nisi ejus penitentia quam Sacerdos in Sacramento confessionis injunxit, vii, 35. — Cum non fit mentio injunctarum penitentiarum, sed absolute conceduntur indulgentiæ intelligendum est condonari omnes penitentias sive injunctæ sint sive injungi poterint, vii, 36. Solvuntur objectiones, vii, 37. — Varietas indulgentiarum, vii, 38. — Omni homini indulgentia necessaria est, vii, 40. Objectiones diluuntur, vii, 41. Dubitationes solvuntur, vi, 41. — Quis possit indulgentias concedere, vii, 42. — Dubitatio de jure Episcopi quoad elargitionem indulgentiarum, vii, 43. — An requiratur causa justa ad indulgentiam esse bonam, vii, 44. — An ad justam causam requiratur proportio aliqua operis injuncti cum indulgentia, vii, 45. Duæ sententiæ, vii, 45. — Dispositio suscipientis indulgentias, vii, 48. — Quinque præcipuæ quæstiones solvuntur, vii, 48. — Indulgentiæ pro defunctis, vii, 50. — An prosint defunctis, vii, 50. — An per modum absolutionis dari possint, vii, 51. — Quid sit dare indulgentias defunctis per modum suffragii, vii, 53. — An ex justitia vel ex misericordia liberentur hæ animæ, vii, 53. — Quid requiratur ut indulgentiæ prosint defunctis, vii, 54. — An certis animabus vel solum omnibus hæ indulgentiæ in communi prosint, vii, 55. — Sex argumenta Lutheri contra indulgentias refelluntur, vii, 57. — Objectiones Calvinii contra indulgentias solvuntur, vii, 60. — Aliæ objectiones Calvinii solvuntur, vii, 61. — Aliæ obiectio Calvinii diluitur, vii, 63. — Aliæ quoque Calvinii solvuntur, vii, 65. — Aliæ quoque Calvinii solvuntur, vii, 68. — Objectiones Tilmanni Heshusii solvuntur, vii, 69. — Aliæ ejusdem solvuntur, vii, 71. — Responso ad Martinum Kemnitium in libro primo capite de indulgentiis, vii, 73. — Ad secundum caput libri ejusdem responso, vii, 75. — Ad tertium caput libri ejusdem responso, vii, 79. — Argumenta Catholica, vii, 79. — Primum argumentum ex verbis Domini in c. XVI S. Matthæi sumptum defenditur, vii, 79. Ocho objectiones solvuntur, vii, 79. — Secundum argumentum ex II Cor. c. II defenditur, vii, 81. Septem objectiones solvuntur, vii, 81. — Tertium argumen-

tum ex testimonio S. Scripturæ deoptum defenditur, vii, 83. Objectiones diluuntur, vii, 84. — Quartum argumentum ex I. ad Colossenses ductum defenditur, vii, 86. — Quintum argumentum ex II. Corinth. c. VIII sumptum defenditur, vii, 88. — Sextum argumentum ex articulo symboli *Communions Sanctorum* ductum defenditur, vii, 89. — Ad quartum caput libri Kemnitii de indulgentiis responso, vii, 90. — Ad primam partem argumenti historici contra indulgentias responso, vii, 93. — Ad alteram partem hujus argumenti responso, vii, 94. — Ad tertiam partem hujus argumenti responso, vii, 96. — Vindicta de libro primo de Indulgentiis, vii, 637. — Vindicta de libro secundo de Indulgentiis, vii, 661. Vide *Vindicta*.

INFALLIBILITAS. — Quid senserit S. Bernardus de infallibilitate Papæ, ii, 169. — Quid de hac senserit S. Thomas, ii, 172. — Doctrina auctoris de hac non reprehendenda est, ii, 174. — De opportunitate definitionis infallibilitatis Papæ, ii, 176.

INFERI. — Quomodo Christus ad inferos descenderit, i, 408. — In inferos descendens non Christus extinguitur, i, 409. — In inferis Christus penas damnatorum non pertulit, i, 410. — Sicut victor Christus descendit in inferos, i, 411. Septem argumenta Hæreticorum diluuntur, i, 413. — Inferi non sunt sepulcrum, i, 416. — Vere Christus in inferos descendit, i, 419; i, 428. Tres objectiones solvuntur, i, 429. — Locus S. Petri de descensu Christi ad inferos elucidatur, i, 422. — Quid doceant Patres Græci de hoc descensu, i, 423. Quid de hoc descensu doceant Patres Latini, i, 427. — Ad quæ loca inferorum descenderit Christus, i, 430. — An Christus in inferis dolerit, i, 430. — Quid justis Christus contulerit in inferos descendens, i, 431. — An præter animas iustorum Christus aliquas descendens in inferos liberaverit, i, 432. — Narratio Nicetæ fabula est, i, 432. — Quid animabus purgatorii Christus descendens in inferos attulerit, i, 432.

INFERNUS. — Infernus accipitur aliquando pro purgatorio, x, 79. — Infernus cur aliquando pro morte accipiat, x, 67. — Inferni pericula qui non advertant, xi, 314.

INFIDELIS. — Infideles sunt membra arida Ecclesie, ii, 338. — Infideles sunt civitates Diaboli, x, 53.

INFIDELITAS. — Quae fuerit Adam et Evæ infidelitas, v, 314. — Infidelitas Evæ, v, 314. — Infidelitas Adami, v, 315. — Infidelitatis tempus tenebris noctis comparatur, x, 346.

INFIRMITAS. — Infirmitatis nostræ cum Dei potentia collatio, xi, 334.

INGRATITUDO. — Ingratitudinis detestatio, ix, 403.

INGRATUS. — In ingratos invectio, ix, 383.

INGULPHUS. — Ingulphi opera, xii, 433.

INIMICUS. — Inimici Dei sunt inimici justorum, x, 64. — Inimici justorum latrare possunt, mordere non possunt, x, 21. — Inimico manifesto peior est fraudulentus amicus, x, 338. — Inimici nostri nihil magis oderunt, quam Ecclesiæ propagationem, xi, 360.

INIQUITAS. — Iniquitates cogitare quid sit, ix, 423. — Iniquitatis origo in pauperibus et in divitibus, x, 476.

INIQUUS. — Iniquorum insidiæ dicuntur laquei, x, 67. — Iniquorum finis, xi, 430. — Iniquorum consortium impedit meditationem verbi divini, xi, 332. — Iniquis Deus miseretur ut pater, non ut iudex, x, 379. — Iniqui freno, justis palmæ et cedro comparantur, xi, 131. — Iniqui quomodo odio habendi, et diligendi sint, xi, 332.

INJURIA. — Ad tolerantiam injuriarum hortatio, ix, 339.

INNOCENS. — Innocentes cum iniquis cur Deus puniri sinat, x, 288.

INNOCENTIA. — Innocentia et robor rarissime conjunguntur, x, 98. — Innocentia cordis in quo consistat, xi, 472. — Innocentia oculorum quæ, xi, 472.

INNOCENTIUS. — Innocentius Papa vindicatur, ii, 98. — Innocentii III Papæ opera, xii, 445. — Innocentii IV Papæ opera, xii, 447.

INSIDIALE. — Insidia quomodo noceant insidiatoribus, x, 214.

INSIPIENS. — Insiapiens a stulto quomodo discrepet, x, 322.

INSTRUMENTUM. — Non eisdem ac homines Deus utitur instrumentis, iii, 449. Quinque sunt differentia, iii, 449. Instrumento inepto potest uti Deus, iii, 450. — Instrumentis omnibus musicis laudari se Deus præcipit, xi, 468.

INTERCESSIO. — Intercessionis sanctorum dogma antiquissimum est, xii, 453.

INTROITUS. — Introitus in Missa, iv, 409.

INVIDIA. — Remedia contra invidiam, ix, 740. — Invidia et odium nomine doloris cur, x, 40. — Invidiam superat qui timet Deum, xi, 266.

IRA. — Remedia contra iram ix, 740. — Ira cur nobis a Deo data sit, x, 25. — Ira cor virtutis, x, 25. — Ira significat aliquando penam et castigationem, x, 470. — Ira proprietatis, x, 56. — Ira Dei dupliciter accipitur, x, 240. — Ira Dei unde colligatur, xi, 410.

IRENEUS. — S. Irenæi opera, xii, 363.

ISAIAE. — Isaiaæ Prophetæ opera, xii, 344.

ISIDORUS. — Isidori Pelusiote opera, xii, 306. — Isidori Hispalensis opera, xii, 416.

ISRAEL. — Israel reges, xii, 489.

ISRAELITA. — Israelitæ carnales et spirituales quinam sint, xi, 470. — Israelitæ in portis civitatum conveniebant ad præcipua negotia, xi, 343.

ITALIA. — Italia reges, xii, 496.

J K

JACOBUS. — Jacobi epistola vindicatur, i, 440. — S. Jacobi peccata in sua petitione, ix, 327. — S. Jacobi Apostoli opera, xii, 335. — Jacobi Almaini opera, xii, 472. — Jacobi Philippi Bergomensis opera, xii, 470. — Jacobi Sazanarii opera, xii, 474. — Jacobi a Vitriaco opera, xii, 447. — Jacobi de Valentia opera, xii, 469. — Jacobi Latomi opera, xii, 474. — Jacobi Wimpelingii opera, xii, 471.

JACULUM. — Jacula tentationes aliquando significant, x, 98.

JEJUNIUM. — Nomen jejunii, vi, 441. — Variæ acceptiones jejunii, vi, 444. — Unicuique jejuni debet esse refectio, quæ cœna est et non prandium, vi, 442. Probatur Patribus, vi, 443. — De ciborum delectu in jejuniis sententiæ Hæreticorum, vi, 445. — Una sententia impudens Hæreticorum refutatur, vi, 444. — Ad rationem jejuni

abstinentia a certis cibis ac a carnibus potissimum pertinet, vi, 449. Probatur S. Scriptura, vi, 449. Probatur Patribus, vi, 449. Probatur ratione, vi, 450. Objectiones solvuntur, vi, 450. — Jejunium in lege divina præcipitur, vi, 451. Probatur S. Scriptura, vi, 451. — Ecclesia obligat in conscientia fideles ad certa quædam jejunia et ad ciborum delectum, vi, 452. Probatur S. Scriptura, vi, 452. Probatur Conciliis, vi, 452. Probatur Patribus, vi, 453. Probatur ratione, vi, 453. Sex argumenta ex S. Scriptura sumpta solvuntur, vi, 455. Objectio ex historia antiquitatis ducta solvitur, vi, 459. — Quinam a lege jejunii excipiuntur, vi, 462. — Fructus jejunii, vi, 464. — Utilitas jejunii, vi, 464. — Jejunium colit Deum, vi, 465. — Jejunium satisficit Deo, vi, 463. — Jejunium meretur beneficia Dei, vi, 647. Objectiones ex S. Scriptura ductæ solvuntur, vi, 468. Objectiones ex Patribus sumptæ diluuntur, vi, 471. — Origo jejunii quadragesimalis, vi, 474. — Errores, vi, 474. — Institutio hujus jejunii, vi, 474. — Varietas hujus jejunii, vi, 478. — Ratio institutionis hujus jejunii, vi, 481. — De jejuniis feriæ quartæ, vi, 484. — De jejuniis feriæ sextæ, vi, 484. — Fuerint hæc jejunia ad libitum, vi, 484. — De jejuniis sabbati, vi, 485. — De jejuniis quatuor temporum, vi, 486. — Varietas duplex in hoc jejuniis, vi, 487. Objectio solvitur, vi, 487. — De jejuniis Adventus, vi, 489. — De jejuniis Rogationum, vi, 489. — De jejuniis Vigiliarum, vi, 489. — Stationes in diebus jejunii, vi, 490. — Dies jejunii, vi, 490. — Fraudes et corruptelæ Kemnitii in historia antiquitatis jejunii, vi, 491. — Jejunii necessitas, viii, 567. — Fructus jejunii, xii, 568. — Utilitates jejunii, viii, 568. — Quomodo jejunium observandum sit, viii, 569. — Utilitas jejunii, ix, 182. — Mite et discretum est jejuniis institutum, ix, 182. — Hortatio ad jejunium, ix, 182. — Jejunium tripliciter observant homines, ix, 177. — Jejunio tentatur Christus quadrupliciter, ix, 182. — Jejunium et saccus sunt alæ orationis, x, 215.

JEJUNO. — Cur per quadraginta dies sine intermissione jejunandum sit, ix, 182. — Qui ad jejunandum non teneantur, ix, 182. — Jejunare et cilicio indui convenit Christo, prout est in membris suis, x, 245. — Jejunando caput operire, quid sit, x, 445.

JERUSALEM. — Magnificentia cœlestis Jerusalem testimonium S. Scripturæ probatur, ix, 187.

JESUS. — Jesus Sirach auctor, xii, 350.

JOACHIMUS. — Joachimi Abbatis opera, xii, 445.

JOANNES. — Caput VIII Joannis vindicatur, i, 104. — § 7 cap. V in I epistola Joannis vindicatur, i, 104. — Joannis epistola II et epistola III vindicantur, i, 143. — De vita Joannis Baptistæ, ii, 614. — De veste et victu ejusdem, ii, 615. — Ob tres causas Dominus dedit in cruce S. Joannem in filium Matræ suæ, viii, 500. — Joannes Baptista lucerna fuit Christo venturo, ix, 385. — Joannis Baptistæ legationis ad Christum causa, ix, 30. — Locus capituli XIV Joannis scilicet *majora horum faciet* explicatur, ix, 30. — Cur Dominus Joannem Baptistam turbis commendat, ix, 30. — Cur Joannes Baptista plusquam Propheta dicatur, ix, 30. — Ex captivitate Joannis Baptistæ quatuor effluuntur, ix, 30. — Joannis Baptistæ cum stella Luciferi comparatio, ix, 48. — Cur Joannes Baptista a Deo fuerit præmissus, ix, 48. — Quare Joannem Baptistam Judæi Eliam esse putaverint, ix, 48. — Quomodo Joannes Baptista se esse Prophetam negare poterit, ix, 48. Sententiæ Patrum, ix, 48. — Cur Joannes Baptista se vocem clamantis dicat, ix, 48. — Cur se Joannes Baptista dixerit vocem clamantis in deserto, ix, 48. — Ex capitibus XII et XXIV S. Joannis tres errores falso ducuntur, ix, 339. — Cur Joannis Baptistæ autumnali tempore concipiatur, æstivo vero nascatur, ix, 469. — S. Joannis visiones excutiuntur in quibus rex Anglorum Antichristum videt, xii, 176. Prima visio, xii, 176. Secunda visio, xii, 176. Tertia visio, xii, 178. Quarta visio, xii, 148. — S. Joannis Apostoli opera, xii, 354. — Joannis Episcopi Hierosolymitani opera, xii, 391. — S. J. Chrysostomi opera, xii, 393. — Joannis Cassiani opera, xii, 406. — Joannis Climaci opera, xii, 411. — Joannis Maxentii opera, xii, 412. — Joannis Moschi opera, xii, 416. — Joannis Andreae opera, xii, 438. — Joannis de Baccone opera, xii, 438. — Joannis Bassolii opera, xii, 466. — Joannis Capreoli opera, xii, 461. — Joannis Calderini opera, xii, 458. — Joannis Caropalati opera, xii, 430. — S. Joannis Damasceni opera, xii, 421. — Joannis de Anania opera, xii,

463. — Joannis Francisci Pici opera, XII, 469. Iterum Joannis Francisci Pici opera, XII, 471. — Joannis Diaconi opera, XII, 426. — Joannis Cochlei opera, XII, 473. — Joannis de Capistrano opera, XII, 463. — Joannis de Imola opera, XII, 463. — Joannis Driedonis opera, XII, 474. — Joannis de Turcremata opera, XII, 466. — Joannis Duns Scoti opera, XII, 454. — Joannis Eckii opera, XII, 472. — Joannis Fabri opera, XII, 473. — Joannis Gersonis opera, XII, 462. — Joannis Majoris opera, XII, 472. — Joannis Naucleri opera, XII, 470. — Joannis Parisiensis opera, XII, 454. — Joannis de Polemar opera, XII, 463. — Joannis Roffensis opera, XII, 473. — Joannis Ragusci opera, XII, 463. — Joannis Rusbrochii opera, XII, 460. — Joannis Tabiensis opera, XII, 471. — Joannis Tauleri opera, XII, 460. — Joannis Trithemii opera, XII, 471. — Joannis Villani opera, XII, 457. — Joannis Zonaræ opera, XII, 435.

JOEL. — Job opera, XII, 342.

JOEL. — Joel Propheta opera, XII.

JONAS. — Jonæ Propheta opera, XII, 346. — Jonæ opera, XII, 416. — Jonæ Aurelianiensis opera, XII, 423.

JORDANIS. — Jordanis historica descriptio, IX, 4.

JOSAPHAT. — Regis Josaphat fides in Deum, VIII, 137. — Justitia regis Josaphat, VIII, 137. — Fiducia Josaphat regis in Deum, VIII, 137.

JOSEPH. — Patriarcha Joseph fuit primus inter cultores Dei principatum habens, VIII, 136. — Innocentia vitæ et morum Joseph Patriarchæ, VIII, 136. — Justitia et fidelitas Joseph Patriarchæ, VIII, 137. — Temperantia Joseph Patriarchæ, VIII, 137. — Fortitudo et patientia Patriarchæ Joseph, VIII, 138. — Amor Patriarchæ Joseph in inimicos suos, VIII, 138.

JOSEPHUS. — Josephi vestis sanguinolenta fuit figura corporis Christi crucifixi, IX, 223. — Josephi opera, XII, 351. — Josephi Methonensis opera, XII, 467.

JOSIAS. — Josiæ regis sanctitas, VIII, 156. — Fides et pietas Josiæ regis, VIII, 156. — Peccata Josiæ regis, VIII, 156.

JOSUE. — In Josue potestas Ecclesiastica a temporali divisa fuit, VIII, 143. — Innocentia Josue, VIII, 144. — Castitas virginalis Josue, VIII, 144. — Fides Josue in Deum, VIII, 144. — Spes Josue in Deum, VIII, 145. — Charitas Josue in proximos,

VIII, 145. — Prudentia Josue, VIII, 145. — Fortitudo Josue, VIII, 145. — Josue opera, XII, 342.

JOVINIANUS. — Jovinianorum hæresis, II, 284.

JUBILEUS. — Nomen Jubilæi, VII, 15.

JUBILO. — Jubilate Deo, omnis terra, Psalmum (Psalmus), X, 413. — Jubilato Deo, omnis terra, servite (Psalmus), XI, 167.

JUCUNDITAS. — Jucunditas moderata a Deo est, supervacuaque delicia a Diabolo sunt, XI, 200.

JUDA. — Judæ reges, XII, 489.

JUDEUS. — Judæi sciebant Messiam futurum esse Filium Dei et ejus regnum futurum esse æternum, IX, 248. — Judæorum Ecclesia, oliva bona fuit, X, 308. — Judæi occisi in Paschate, X, 485. — Judæorum dispersionis causa fuit superbia, X, 382. — Judæorum sera conversio, X, 382. — Judæi quo sensu dispersi et non dispersi, XI, 22. — Judæorum in Christum crudelitas, XI, 248. — Judæorum duces, XII, 490. — Judæorum reges, XII, 490.

JUDAICUS. — Judaicus populus, cur dicatur hæreditas Domini, X, 485. — Judaica synagoga fecunditas Ecclesiæ gentium sterilitate commutata, XI, 237.

JUDAS. — Judæ epistola vindicatur, I, 410. — Judæ Macchabæi pietas, VIII, 159. — Prælia Judæ Macchabæi, VIII, 159. — Visiones Judæ Macchabæi, VIII, 160. — Judas cur in Psalmo vocatus sit homo pacis, X, 268. — Judæ in Christum crudelitas, XI, 248. — S. Judæ Apostoli opera, XII, 356.

JUDEX. — Iniquitas judicium reprehenditur in S. Scriptura, VIII, 124. — Judices reprehensi a Deo ob acceptationem personarum, X, 52. — Judices excecantur donis, XI, 52. — Judicium injustitia quid pariat, XI, 48. — Judices Hebræorum, XII, 489.

JUDICIUM. — Judicia publica Christiani exercere possunt, III, 20. — Judicium se passos fuisse fatentur quidam redivi, III, 106. — Quomodo judicium patiamur, III, 107. — Cur judicium generale post particulare judicium, III, 161. — Judicium duplex, VIII, 593. — Judicium utrumque impiis horribile est, VIII, 593. — Judicium per Angelos vel animabus ipsis a Deo revelatur, VIII, 593. — In momento judicium fit, VIII, 593. — Cur secundum judicium fiet, VIII, 593. Sex sunt rationes, VIII, 594. — In extremo judicio veniet Dominus usque ad aërem vicinum terræ, VIII, 594.

— In quo loco erit judicium, VIII, 594. — In judicio spectaculum novum erit, VIII, 594. — Qui sint libri aperti in judicio, VIII, 594. — Judicii dies occultum est, IX, 15. — Lutheranorum præsigium de judicio irridetur, IX, 15. — Preparatio ad judicium, IX, 15. — Ad judicia mundi contemnenda hortatio, IX, 143. — Magnitudo extremi judicii, IX, 424. — Signa præcedentia extremum judicium, IX, 424. — Horrenda erit dies judicii, IX, 424. — Cur dies judicii dies Domini vocetur, IX, 424. — Quomodo dies judicii bonis gaudio, malis vero erit terrori, IX, 424. — In extremo judicio libri aperti, IX, 424. — Boni judicium magis quam mali timebunt, IX, 424. Exemplis probatur sanctorum, IX, 424. — Sententia Judicii in extremo judicio, IX, 424. — Judicia Dei occulta non possunt esse injusta, X, 222. — Judicia in portis apud Hebræos, X, 446. — Judicium et justitia quomodo differant, X, 468. — Judicium falsum radix est peccatorum cordis, X, 77. — Judicium inter homines ex novissimis faciendum, X, 479. — Judicium ad quos præcipue spectet, X, 244. — Judicii dies, X, 242; XI, 257. — Judicium extremum terribile simul et lætissimum, XI, 153. — Judicii extremi apparatus et effectus, XI, 72; XI, 156.

JUDICO. — Psalmus *Judica* in Missa, IV, 408. — *Judica*, Domine, nocentes me (Psalmus), X, 208. — *Judica* me, Deus, et discerne (Psalmus), X, 276. — *Judica* me, Domine, quoniam (Psalmus), X, 144.

JUDITH. — Judith liber vindicatur, I, 94. — Judith historia, XII, 349.

JULIANUS. — Juliani calumnia contra Christianos refutatur, IX, 4. — Aliæ calumniæ Juliani contra Apostolos redarguuntur, IX, 4. — S. Juliani Toletani opera, XII, 418.

JULIUS. — Julii Africani opera, XII, 365. — Julii Materni Firmici opera, XII, 377.

JUNILIUS. — Junilii opera, XII, 414.

JURAMENTUM. — Juramentum est cultus Dei, II, 544. — Juramentum Dei significat rei immobilitatem, XI, 383. — Responso ad Apologiam pro juramento fidelitatis, XII, 209. — Primum breve Papæ, XII, 211. — Singulæ partes Apologiæ discutuntur, XII, 214. — Secundum breve Papæ, XII, 224.

JURISDICTIO. — Jurisdictionem immediate a Christo Apostoli acceperunt, II, 139. — A Papa Episcopi jurisdictionem accipiunt,

II, 139. Objectiones diluuntur, II, 141.

JUSTIFICATIO. — Nomen justificationis, VI, 149. — Quid sit justificatio, VI, 149. — Acceptiones justificationis, VI, 149. — Quatuor sunt causæ justificationis, VI, 150. — Finis justificationis, VI, 150. — Causæ efficientes diversæ, VI, 151. — Materia justificationis, VI, 151. — Forma justificationis, VI, 151. — Status questionis de justificatione, VI, 152. — Antores qui scripserint de justificatione, VI, 152. — Quæ sit justificatio, VI, 153. Sententia Hæreticorum, VI, 153. Sententia Catholica, VI, 154. — Error Hæreticorum de notionem justificationis ex capite II ad Hebræos ductus refellitur, VI, 154. — Justificatio non est fiducia, VI, 157. Probatur S. Scriptura, VI, 157. — Justificatio non est tam notitia quam assensus, VI, 159. Probatur S. Scriptura, VI, 159. Probatur Patribus, VI, 159. — Objectum justificationis non est specialis misericordia, sed omnia quæ Deus revelavit, VI, 160. Probatur S. Scriptura, VI, 160. — Justificatio non est fiducia misericordiae, sed ad omnia assensus quæ in verbo Dei sunt, VI, 162. Probatur traditione Ecclesiæ, VI, 162. Probatur rationibus, VI, 165. Quinque objectiones refelluntur, VI, 167. — Errores circa formalem causam justificationis, VI, 208. Sententia Catholica, VI, 210. Status questionis, VI, 210. — Causa formalis justificationis non est integra fides, VI, 217. — Causa formalis justificationis non est justitia Dei essentialis ac divina, VI, 220. Probatur S. Scriptura, VI, 220. Probatur ex S. Augustino, VI, 220. Probatur rationibus, VI, 220. Argumenta refelluntur, VI, 221. — Justificatio nostra non constat in sola remissione peccatorum, VI, 222. — Justificatio non constat in imputatione justitiæ Christi, VI, 224. — Nulla est necessitas hujus imputationis, VI, 225. Probatur S. Scriptura, VI, 225. Probatur rationibus, VI, 226. — Errores recentes circa justificationem, VI, 248. — Vindiciæ de libro primo de justificatione, VII, 773. Vindiciæ de libro secundo de justificatione, VII, 761. Vindiciæ de libro tertio de justificatione, VII, 775. Vindiciæ de libro quarto de justificatione, VII, 790. Vindiciæ de libro quinto de justificatione, VII, 802. Vide *Vindicia*. — Justificatio in Christo est justitia, in nobis autem est misericordia, IX, 403. — Justificatio magnum est bene-

ficiam, ix, 677. — Justificationis impii ordo, x, 33. — Justificatio fit cum gratiæ infusione, x, 189. — Justificationis initium nunciis a Deo, xi, 63.

JUSTINIANUS. — Justinianus Senior vocat Papam caput omnium Ecclesiarum, ii, 369.

JUSTINUS. — S. Justinus opera, xii, 361.

JUSTITIA. — Nomen justitiæ, vi, 194. — Acquisitio justitiæ, vi, 149. — Incrementum justitiæ, vi, 149. — Declaratio justitiæ, vi, 149. — Justitia interna est duplex, vi, 150. — Justitia formalis nostra est inherens, vi, 612. Probatur octo testimoniis sumptis ex Scriptura, vi, 612. — Quid dicant de justitia inherente veteres Patres, vi, 227. — Quid dicat de illa S. Augustinus in suis libris, vi, 127. Argumenta ex epistola ad Romanos ducta solvuntur, vi, 231. Argumenta ex epistolis ad Corinthios sumpta solvuntur, vi, 234. Argumenta ex epistola ad Ephesios deprompta solvuntur, vi, 236. Argumenta ex Actis Apostolorum ducta diluuntur, vi, 237. Argumentum ex parabola Publicani sumptum solvitur, vi, 238. Argumenta ex Patribus deprompta solvuntur, vi, 239. Argumentum ex ratione petitum diluitur, vi, 241. — Justitia qua formaliter justificamur habitualis est non actualis, vi, 241. Probatur S. Scriptura, vi, 242. Probatur Patribus, vi, 242. Probatur ratione, vi, 243. Objectiones solvuntur, vi, 244. — Quæstio de incertitudine justitiæ, vi, 248. Variæ sententiæ, vi, 250. — Incertitudo propriæ justitiæ atque gratiæ, vi, 253. Probatur testimonio Salomonis, vi, 254. Septem objectiones diluuntur, vi, 253. Probatur testimonio Job, vi, 256. Probatur testimonio Davidis, vi, 256. Probatur testimonio S. Pauli, vi, 257. Probatur ex variis locis Prophetarum, vi, 259. Probatur variis locis Apostolorum, vi, 259. Probatur testimonio Patrum, vi, 260. Probatur variis rationibus, vi, 261. Undecim argumenta ex S. Scriptura ducta solvuntur, vi, 263. Argumenta ex Patribus deprompta diluuntur, vi, 268. Decem argumenta ex S. Augustino sumpta solvuntur, vi, 271. Argumenta ex ratione ducta diluuntur, vi, 276. — Justitia non propria est electorum amittique potest, vi, 286. Probatur S. Scriptura, vi, 286. Probatur octo exemplis, vi, 287. Probatur quinque rationibus, vi, 289. Objectiones solvuntur,

vi, 289. Objectiones ex S. Scriptura petite contra veritatem justitiæ actualis solvuntur, vi, 336. Objectiones ex Patribus sumptæ solvuntur, vi, 339. — Justitia significationes, viii, 105. — Justitia observanda est inter principes Christianos quoad jurisdictiones et dominia, viii, 128. Probatur exemplo S. Henrici, viii, 128. — Justitia Dei quatuor modis accipitur, viii, 307. — Magnitudo Dei justitiæ, viii, 307. — Justitiæ Dei latitudo, viii, 308. — Justitiæ Dei longitudo, viii, 308. — Altitudo justitiæ Dei, viii, 309. — Profunditas justitiæ Dei, viii, 311. — Justitia duplex, viii, 643. — Justitia particularis duplex, 643. — Justitia distributiva duplex, viii, 645. — Justitia primitiva in Deo non est necessaria, viii, 645. — Justitia punitiva Dei est lata, viii, 645. — Justitia Dei punitiva est longa, viii, 646. Est profunda, viii, 646. Est alta, viii, 647. — Justitia Dei remunerativa est lata, viii, 647. Est longa, viii, 648. Est alta, viii, 648. Est profunda, viii, 648. — Justitia Dei universalis, viii, 649. Est lata, viii, 649. Est longa, viii, 650. Est alta, viii, 650. Est profunda, viii, 650. — Justitia parens est pacis, ix, 649. — Justitiam judicium quid, x, 52. — Justitia interdum misericordiam significat, xi, 96. — Justitia et sapientia Christus Diabolum superavit, x, 294. — Justitia et veritas regi necessaria sunt, x, 294. — Justitia Dei quid, xi, 438. — Justitia justorum vera est, non imputativa ut Hæretici volunt, xi, 439. — Justitia justorum respectu Dei justitiæ nulla est, xi, 439. — Justitia pro opere bono et charitate ponitur, xi, 489. — Justitiæ viam ambulare quid sit, xi, 441. — **JUSTUS.** — Justi non sunt inter se pares, vi, 291. Probatur contra Jovinianum S. Scriptura, vi, 291. Probatur Patribus contra Jovinianum, vi, 292. Probatur contra Lutheranos S. Scriptura, vi, 292. Probatur contra eosdem S. Augustino, vi, 293. — Cur Deus justos labi permittat, ix, 721. — Justus quomodo perpetuo legem Dei meditetur, x, 40. — Justus peccata levia magna existimat, x, 141. — Justus cur sapienter loquatur, x, 236. — Justus aptissime comparatur columbæ, x, 357. — Justus olivæ fructifera, impius ligno arido similis est, x, 347. — Justus quomodo dicatur lavare manus suas in sanguine peccatoris, x, 375. — Justi studium

præcipuum, x, 29. — Justi vitam æternam merentur ex condigno, x, 152. — Justi fidentem Deum bona, x, 151. — Justi peculiariter respiciuntur a Deo, x, 198. — Justi timent et sperant, x, 198. — Justi egent semper nova Dei misericordia, x, 199. — Justi Deum semper laudant, x, 202. — Justi pro se Deum habent vigilantem, x, 206. — Justi exultatio, qualis, x, 214. — Justi contra persecutores defensio est oratio, x, 215. — Justi, filii hominis; impii jumenta, x, 224. — Justi non multum debent formidare insidias impiorum, x, 233. — Justi non alios habent inimicos nisi impios, x, 379; xi, 347. — Justi solatium ex tribulationibus capiunt, x, 24. — Justis ab ipso Deo temporalia subministrantur, x, 204. — Justis spes est tutissima domus, x, 26. — Justo melius est modicum, quam ingentes divitiæ pecca-

toris, x, 233. — Justorum merita ex misericordia Dei, x, 151. — Justorum auxilium a Domino, x, 66. — Justorum in hac et altera vita præmium, x, 38. — Justorum clypeus, x, 20; xi, 59. — Justorum mors qualis, x, 208. — Justorum preces a Deo semper exaudiuntur, x, 206. — Justorum prosperitas diuturna, impiorum brevis, x, 230. — Justorum magna tentatio est felicitas iniquorum, et quomodo superetur, x, 232. — Justos perpetuo respicit Deus, x, 206. — Justos de tribulatione quomodo liberet Deus, x, 24, 207. — Justum justitiam suam prædicare præsumptum quando non est, x, 97. — Justi quinam sint, xi, 221. — Justorum principatus unus est, et multiplex, xi, 419. — S. Justi Orgelitani opera, xii, 414.

JUVENCUS. — Juvenci opera, xii, 372.

KYRIE. — Kyrie eleison in Missa, iv, 409.

L

LABARUM. — Labari descriptio iii, 255. — Labarum in formam crucis Constantinus Magnus redegit, iii, 260.

LABOR. — Labor semper præcedit præmia, ix, 327.

LACRYMA. — Bonum lacrymarum, viii, 397. — Vallis lacrymarum quis, viii, 397. — Lacrymarum necessitas, viii, 399. — Lacrymæ Hebræorum in libris Judicum, viii, 409. — Lacrymæ David, viii, 409. — Lacrymæ Jeremiæ Prophete, viii, 410. — Lacrymæ Christi, viii, 410. — Lacrymæ S. Magdalene, viii, 411. — Lacrymæ S. Petri, viii, 411. — Lacrymæ S. Pauli, viii, 412. — Lacrymarum fontes viii, 415. — Duo fontes lacrymarum generales sunt, viii, 415. — Duodecim sunt lacrymarum fontes particulares, viii, 415. — Primus fons lacrymarum est consideratio peccati, viii, 415. — In quo fonte deformitas est peccati, viii, 415. Multitudo peccatorum, viii, 416. Comparatio hominis cum Deo, viii, 417. — Secundus fons lacrymarum est consideratio gehennæ, viii, 418. In quo fonte est carentia Dei visionis, viii, 419. Tenebræ, viii, 420. Ignis, viii, 420. Vermis, viii, 421. Immobilitas, viii, 422. Societas De-

monum, viii, 422. Stridor dentium, viii, 423. Sempterna duratio, viii, 423. — Tertius fons lacrymarum est consideratio Passionis Christi, viii, 423. — Hic fons aperiendus est et obex tollendus, viii, 423. Passionis longitudo, viii, 423. Latitudo Passionis, viii, 425. Altitudo Passionis, viii, 426. Profunditas Passionis, viii, 426. — Passionis Christi nostra scelera sunt causa, viii, 428. — Quartus fons lacrymarum est consideratio persecutionum Ecclesie, viii, 429. — Quintus fons lacrymarum est consideratio ordinis sacerdotalis, viii, 433. Quod Episcopi et Sacerdotes cuidam non habeant necessaria qualitates, viii, 433. Quod non sint servi Dei viii, 433. Quod non contemnant temporalia, viii, 433. Quod non expectent vocationem, Dei, viii, 434. Quod apud gregem suum non resideant, viii, 435. Quod incaute vel etiam impie sacrosancta mysteria tractent, viii, 435. — Sextus fons lacrymarum est consideratio ordinum religiosorum, viii, 436. — Septimus fons lacrymarum est consideratio status laicorum, viii, 438. Quod laici quidem non sint puri, nec sancti, nec de mundo exeant, viii, 439. — Octavus fons lacry-

marum est consideratio miseriarum generis humani, viii, 440. Quæ miseriarum sunt bona valetudo, viii, 443. Opum ubertas, viii, 444. Imperium, viii, 445. — Nonus fons lacrymarum est consideratio purgatorii, viii, 446. Magnitudo poenarum purgatorii, viii, 446. Duratio purgatorii, viii, 450. Quod animæ in purgatorio non possint se juyare, viii, 451. — Decimus fons lacrymarum est consideratio amoris Dei, viii, 451. Hic amor Dei tria desideria generat, viii, 551. Primum desiderium est gloria Dei, viii, 451. Secundum desiderium est videndi Deum, viii, 452. Tertium desiderium est gratiæ, viii, 453. — Undecimus fons lacrymarum est consideratio incertitudinis salutis, viii, 454. Duæ causæ incertitudinis salutis, viii, 454. Probatur exemplo Judæ, viii, 456. — Duodecimus fons lacrymarum est consideratio tentationum impediendum iter ad vitam, viii, 457. Tentationes sunt tentatio honoris, viii, 458. Tentatio pecuniæ, viii, 458. Tentatio voluntatis, viii, 458. Tentatio sensuum corporalium, viii, 460. Tentatio linguæ, viii, 460. Tentatio odorum, viii, 460. Tentatio gulæ, viii, 460. Tentatio mali factus, viii, 460. — Duodecim sunt lacrymarum fructus, viii, 462. — Primus fructus lacrymarum est quod lacrymæ quam verba efficacius loquantur viii, 462. Exemplum quoddam citatur, viii, 462. Alia exempla referuntur, viii, 463. — Secundus fructus lacrymarum est timor gehennæ, viii, 464. — Tertius fructus est imitatio virtutum Christi, viii, 467. Imitatio patientiæ Christi in cruce, viii, 468. Imitatio Christi charitatis, viii, 468. Imitatio obedientiæ Christi, viii, 468. Imitatio humilitatis Christi, viii, 469. — Quartus fructus lacrymarum est misericordia erga proximum, viii, 469. Opera bona quæ nos ducunt ad hanc misericordiam sunt prædicatio, viii, 470. Et scriptio, viii, 470. Et exempla, viii, 470. Et oratio, viii, 471. Et vita sancta, viii, 471. — Quintus fructus lacrymarum est reformatio Cleri, viii, 471. Reformatio Episcoporum, viii, 471. Reformatio Parochorum, viii, 472. Reformatio Sacerdotum, viii, 472. Reformatio alius Cleri, viii, 472. — Sextus fructus lacrymarum est reformatio Regularium, viii, 472. Reformatio Mona-

chorum, viii, 473. — Septimus fructus lacrymarum est emendatio morum in populis, viii, 475. — Octavus fructus lacrymarum est opus multiplex misericordiæ, viii, 476. Quæ opera sunt elemosyna, viii, 476. Consolatio ægrotorum, viii, 476. Exhortatio captivorum, viii, 476. Præces pro optimatibus terræ in periculis degentibus, viii, 476. — Nonus fructus lacrymarum est refrigerium defunctorum, viii, 478. Quod refrigerium obtinetur oratione, viii, 479. Jejuniis, viii, 479. Elemosynis, viii, 479. Missis, viii, 479. — Decimus fructus lacrymarum est contemptus mundi et amor Dei, viii, 480. — Undecimus fructus lacrymarum est timor castus Dei, viii, 482. — Duodecimus fructus lacrymarum est facilis impetratio donorum divinorum, viii, 483. Probatur exemplis, viii, 483. — Præmium et dignitas lacrymarum, viii, 483.

LACTANTIUS. — Lactantii opera, xii, 371.

LACUS. — Lacus quid, x, 41.

LETITIA. — Lætitia Christi ob animas liberatas, ix, 247. — Lætitia spiritualis unde oriatur, xi, 262.

LETOR. — Lætatus sum in his, quæ dicta (Psalmus), xi, 341.

LAIcus. — Nomen laici, ii, 445. — Vindicia de libro de laicis, vii, 463. Vide *Vindicia*. — Laici debent esse sancti, viii, 438. — Laici debent esse puri, viii, 439. — Laici debent exire de mundo, viii, 439.

LAMBERTUS. — Lambertus Scaffnaburgensis opera, xii, 433.

LAMPETIANUS. — Hæresis Lampetianorum, ii, 386.

LANDULPHUS. — Landulphi Carthusiani opera, xii, 458.

LANTFRANCUS. — Lantfranci opera, xii, 430.

LAONICUS. — Laonici Chalcondylæ opera, xii, 463.

LAQUEUS. — Laqueus venantium quid, ix, 686. — Qui sunt, qui laqueos tendunt, ix, 686. — Quibus laquei tendantur, ix, 686. — Vigilantia quanta ad laqueos vitandos, ix, 686. — Hominibus sanctis Dæmones laqueos tendunt, ix, 686. Probatur historia ex S. Gregorio de prompta, ix, 686. — Omne quod ad peccatum inducit est laqueus, ix, 686.

LATRO. — Pauca de latronibus in cruce referuntur, viii, 495. — Quis bonum latronem docuerat, viii, 496. — Cur uni ex

latronibus Dominus gratiam dederit, alteri vero negaverit, viii, 501.

LAUDATIO. — Laudationis bonæ conditio, xi, 257.

LAUDO. — Laudari utiliter quomodo debeat Deus, xi, 257. — Lauda, anima mea, Dominum (Psalmus), xi, 456. — Lauda, Jerusalem, Dominum (Psalmus), xi, 465. Laudate Dominum de cælis (Psalmus), xi, 468. — Laudate Dominum in sanctis ejus (Psalmus), xi, 475. — Laudate Dominum, omnes gentes (Psalmus), xi, 282. — Laudate Dominum, quoniam (Psalmus), xi, 459. — Laudate nomen Domini (Psalmus), xi, 390. — Laudate pteri, Dominum (Psalmus), xi, 266.

LAURENTIUS. — Laurentii Justiniani opera, xii, 466.

LAUS. — Laus Dei quomodo a sacrificio laudis intermiscetur, x, 332. — Laus propria aliquando non mala, et aliquando mala, x, 203. — Laudis sacrificium summam salutis complectitur, x, 334. — Laudes Dei omnia continentur, x, 347. — Laudem Dei, quæ ore cantatur, præcedere debet silentium, x, 236. — Laus Dei unde sumenda sit, xi, 462. — Laudis Dei materia, quænam sit, xi, 209, 267. — Laudes in honorem B.M. Virginis Italicæ, xii, 282.

LAVO. — Lavare manus, signum est innocentie, x, 477.

LECTIO. — Lectionum antiquitas, vi, 427.

LECTOR. — Ordo Lectorum, ii, 437.

LEO. — S. Leonis Pape opera, xii, 407. — S. Leonis IX Pape, opera, xii, 429. — Leonis Sapientis imperatoris opera, xii, 427. — Leonis Ostiensi opera, xii, 434.

LEONTIUS. — Leontii Byzantini opera, xii, 413. — Leontii opera, xii, 416.

LEOPOLDUS. — Littera Innocentii Episcopi, viii, 213. — Vita S. Leopoldi narratur, viii, 214. — Sanctitas S. Leopoldi, viii, 214. — Sanctimonia S. Leopoldi, viii, 215. — Miracula S. Leopoldi, viii, 215. — Mors S. Leopoldi, viii, 215. — Canonizatio S. Leopoldi, viii, 216.

LEVO. — Levavi oculos meos (Psalmus), xi, 338.

LEX. — Leges civiles necessariæ sunt, iii, 46. — Lex civilis obligat in conscientia, iii, 47. — Quomodo lex liget conscientiam, iii, 20. — Lex humana legi divinæ cedit, iii, 20. — Lex Dei possibilis est, vi, 319. Probatur S. Scriptura, vi, 319. Probatur exemplis, vi, 321. Probatur Patribus, Tom. XII.

vi, 321. Probatur rationibus, vi, 323. Objectiones solvuntur, vi, 324. — Legem veterem rite S. Paulus puerificat, novam vero legem maturæ ætati comparat, ix, 101. — Condiciones parvulorum legi veteri conveniunt, ix, 101. — Antiquitas legis, ix, 520. — Comparatio legis cum litteris profanis, ix, 520. — Lex Dei omni errore caret, ix, 537. — Legum gentium impuritas et absurditas, ix, 537. — Legum Lyeurgi, Platonis et Aristotelis impuritas et absurditas, ix, 537. — Legis Mahumetanæ impuritas, ix, 537. — Lex Dei multis modis nominatur in Scripturis, x, 405. — Lex Domini quibus modis solvatur, x, 9. — Lex Dei qualis sit impiis et justis, x, 15. — Lex divina sex encœmia, x, 105. — Legis Dei sedes est cor justis, x, 40. — Lex alia charitatis, alia justitiæ, xi, 372. — Lex Domini quomodo dicatur ignea, xi, 329. — Lex Domini, terra sancta est in quam ducimur a Spiritu sancto, xi, 441. — Lex peccati sive cupiditas excecatur homines, xi, 324. — Lex Decalogi cur sit indispensabilis, xi, 329. — Legis divinæ nomina diversa, xi, 309. — Legis divinæ amor qualis esse debeat, xi, 311. — Legis Dei observantiam quæ impediunt, xi, 312. — Legis consideratio, quæ bona pariat, xi, 323. — Leges Dei mirabiles in sensu mystico quænam sint, xi, 327. — Legis ad observantiam quatuor a Deo petenda sunt, xi, 315.

LIBELLUS. — Libellorum piorum index, xii, 486.

LIBER. — Canonici libri verbum Dei continent, i, 68. — Qui sunt libri sacri, i, 74. — Libri qui Syriacè scripti sint, i, 426. — Libri Hæreticorum abolendi sunt, iii, 37. Probatur antiqua consuetudine Christianorum et Ethnicorum, iii, 37. Probatur ratione, iii, 38. Objectiones refelluntur, iii, 39. — Libri contra cultum imaginum allati, non sunt libri Caroli, iii, 243. — Liber viventium et justorum quis dicatur, x, 449.

LIBERALITAS. — Liberalitas regia virtus est divina, xi, 454. — Liberalitas Dei bonorum omnium causa est, xi, 144.

LIBERATIO. — Liberatio a malis et a vitiiis, xi, 126.

LIBERIUS. — Liberius Papa vindicatur, ii, 94.

LIBERTAS. — Christiana libertas in tribus

constitit, II, 132. — Triplex est libertas, II, 373. — Natura libertatem in duas species dividit, v, 584. — Quænam libertas necessaria sit ad liberum arbitrium, v, 584. — Libertas a necessitate ad hoc exigitur, v, 585. Probatur S. Scriptura, v, 585. Probatur Conciliis, v, 585. Probatur Patribus, v, 586. Probatur ratione, v, 587. Septem argumenta solvuntur, v, 587. — Falsa libertas Christiana refellitur, VI, 306. Refellitur testimonio docentibus Christum esse legislatorem, VI, 307. Refellitur testimonio quæ docent Evangelium esse legem, VI, 307. Refellitur testimonio quæ docent mandata dedisse Christum, VI, 307. Refellitur aliis testimonio, VI, 308. Refellitur testimonio Patrum, VI, 309. Refutatur ratione, VI, 310. — Vera libertas Christiana assertitur, III, 314. — Libertas vera est libertas a peccato et morte, VI, 311. — Vera libertas est etiam libertas a iugo legis ceremonialis ac judicialis Hebræorum, VI, 311. — Vera libertas est libertas a dominio legis divinæ moralis, VI, 312. — Libertas duplex est, IX, 750.

LIBERTUS. — Liberti opera, XII, 415.

LIGATIO. — Quid sit ligatio pedum et manuum, IX, 392.

LIGNUM. — Lignum vitæ immortalitatem afferre poterat, v, 204. Duæ sententiæ, v, 204. Sententia S. Augustini, v, 204. Sententia veterum Patrum, v, 205. Huic veritati S. Scriptura favet, v, 206. Ratio etiam favet, v, 206. Objectiones solvuntur, v, 206. — Ligna Domini quæ sint, XI, 200.

LIMBUS. — Ex limbis Patres sancti exire poterunt, III, 113. — Ex limbis pueri non egrediuntur, III, 113. — Limbus locus inferior est, XI, 83.

LINGUA. — Lingua Hebraica antiquissima est et prima linguarum, I, 120. — Lingua Syriaca quæ sit, I, 126. — Non lingua vernacula laudes Dei in officiis persolvere debent, I, 161. — Lingua malorum causa est, VIII, 587. — Exempla malorum quæ lingua gignit ex Testamento veteri ducta, VIII, 587. — Exempla malorum quæ gignit lingua ex Testamento novo deprompta, VIII, 588. — Remedium contra mala linguæ, VIII, 588. — Lingua quomodo medietur iustitiam Dei, x, 219. — Lingua loqui iudicium et ore meditari sapientiam quid, x, 235. — Linguæ peccata aliis

frequentiora difficillime caventur, x, 205. — Lingua quomodo tribuatur cogitare, x, 244. — Lingua detrahentium instar sagittæ longe ferunt, x, 369. — Lingua dolosa eorum quibuscum versamur valde magna calamitas, XI, 254. — Lingua dolosa parum nocet, nisi inducat ad peccatum, XI, 254. — Lingua dolosa sagittæ similis, et ejus remedia, XI, 255. — Linguæ dolosæ et iniquæ descriptio et differentia, XI, 354.

LINUS. — S. Lini opera, XII, 337.

LITANIE. — Litaniarum antiquitas, VI, 428. — Litanie B. M. Virginis, XII, 272.

LITTERA. — Quid sint hæ voces *Littera occidit*, I, 71.

LITTERATURA. — Litteraturam cognoscere quid sit, x, 460.

LOCUS. — Locorum mutatio vana, x, 59.

LOQUOR. — Loquendi prudentia evitantur maxima incommoda, XI, 262.

LORICA. — Charitas est lorica, IX, 628. Triplici ratione, IX, 628. — Charitatis lorica est utilis, IX, 628. Quatuor est modis, IX, 628. — Usus lorice charitatis in prosperitate, IX, 628.

LUCAS. — S. Lucæ caput XXII vindicatur, I, 104. — S. Lucæ opera, XII, 356.

LUCERNA. — Lucerna in Scriptura passim vocant filii sive posterit, XI, 385.

LUCIANUS. — S. Luciani opera, XII, 403.

LUCIFER. — Lucifer princeps Dæmoniorum, I, 479.

LUCIFERUS. — Luciferi Calaritani opera, XII, 377.

LUDGERUS. — Ludgeri opera, XII, 423.

LUDOVICUS. — S. Ludovici regis Francie vita narratur, VIII, 217. — Juvencus S. Ludovici, VIII, 217. — S. Ludovicus nubit uxorem, VIII, 217. — Bellum primum S. Ludovici, VIII, 218. — S. Ludovicus habet filium, VIII, 218. — Humilitas S. Ludovici, VIII, 218. — Sancta loca invisere S. Ludovicus decernit, VIII, 219. — Bellum secundum S. Ludovicus, VIII, 219. — Expeditio S. Ludovici in Ægyptum, VIII, 219. — Christiani a S. Ludovico ducti profligati sunt, VIII, 220. — S. Ludovicus in Galliam redit, VIII, 222. — Sanctas reliquias passionis J. Christi S. Ludovicus venerat, VIII, 223. — Sacellum S. Ludovicus construit, VIII, 223. — Prudentia S. Ludovici, VIII, 223. — Austeritas S. Ludovici, VIII, 223. — Bellum Tunesium S. Ludovicus suscipit, VIII,

224. — Peste interfectus S. Ludovicus moritur, VIII, 224. — Mors sanctissima S. Ludovici, VIII, 225. — Instructiones ad filium a S. Ludovico datæ, VIII, 225.

LUITPRANDUS. — Luitprandi opera, XII, 428.

LUMEN. — Lumen Dei principium bonorum omnium, x, 98. — Lumen gloriæ ad videndum Deum necessarium, x, 242. — Lumine celesti justi privantur qui rationis lumine uti noluerunt, x, 333. — Lumen virtutis Dei quod dicatur, XI, 97.

LUNA. — Lunæ proprietates, VIII, 271. — Luna variat secundum positionem suam versus solem, VIII, 271. — Luna phases habet, VIII, 272. — Lunæ magnitudo asseritur, IX, 372. — Luna aliquando significat corruptionem et mortalitatem, x, 467.

LUPOLDUS. — Lupoldi opera, XII, 458.

LUTHERANUS. — Liberum arbitrium Lutherani habent pro fundamento suæ doctrinæ, II, 380. — Lutheranorum error circa peccatum refellitur, IX, 10. — Lutheranorum crudelitas, IX, 572.

LUTHERUS. — Lutheri hæresis vix per septem annos integra mansit, II, 372. — Lutherus vane Dæmonem ejicere vult, IX, 30. — Lutherus sibi undique contradicit, IX, 530. — Apocalypsis locus illi convenit, IX, 530. — Lutheri et asselarum ejus quidam errores refelluntur, IX, 537. — Lutherus cum Ario comparatur, IX, 567.

LUX. — Lux interdum pro lætitiâ ponitur, x, 203. — Lux gratiam et misericordiam sæpe significat, x, 278. — Lux, quam Deus initio creavit, qualis fuerit, x, 489. — Lux justitiæ, quomodo oriri dicatur, XI, 158.

LUXURIA. — Remedium contra luxuriam, XII, 591.

M

MACARIUS. — S. Macarii opera, XII, 373.

MACCHABÆUS. — Macchabæorum libri vindicantur, I, 99. Objectiones solvuntur, I, 99. — Macchabæorum libri, XII, 351.

MACE DONIA. — Mædonie reges, XII, 490.

MACE DONIUS. — S. Mædonii agendi ratio in Theodosio, VIII, 168.

MAGISTRATUS. — Licet magistratus punire reos gladio, III, 21. Probatur S. Scriptura, III, 21. Probatur Patribus et ratione, III, 22. — Ad magistratum non pertinet iudicium de religione, III, 32. — Magistratus debet defendere religionem, III, 33. Probatur rationibus, III, 34.

MAGNIFICENTIA. — Magnificentia Dei qualis, x, 44.

MAGNUS. — Magnus Dominus et laudabilis (Psalmus), x, 310.

MAHELETH. — Mæheleth quid, x, 82.

MALACHIAS. — Malachiæ Prophetæ opera, XII, 348.

MALUM. — Mala hujus vitæ interna sunt et externa, v, 473. — Mala interna sunt triplicia, v, 473. — Decem mala mentis humane, v, 474. — Octo mala voluntatis, v, 475. — Quinque mala partis animæ inferioris, v, 477. — Sex mala corporis, v, 478. — Sex mala extrinseca, v, 479. — Duorum magnorum malorum causæ, IX, 433. — Ex malo bonum evenire potest,

IX, 614. — Tres sunt malorum fontes, IX, 614. — Discrimen inter malum et flagellum in 19 Psalmi CX quid sit, IX, 721. — Cur malum et flagellum non nocent tabernaculo iustorum non in hac vita, sed in futura, IX, 721. Sic quinquæ genera hominum sunt, IX, 721. — Malorum omnium initium mentem a Deo avertere, x, 352. — Mala naturæ corruptæ, x, 69. — Malum simpliciter est malum culpæ, XI, 122. — Malorum conversatio nunquam magis nocet quam in convivio et computationibus, XI, 430. — Maledictio divina omnium malorum cumulus aptis similitudinibus ostenditur, XI, 249.

MANDATUM. — Mandatum Dei quomodo dicatur latum, XI, 322. — Mandata Dei Italice scripta, XII, 265. — Mandata Ecclesiæ Italice explicata, XII, 265. — Horum mandata Dei Italice explicata, XII, 304. Primum mandatum, XII, 305. Secundum mandatum, XII, 307. Tertium mandatum, XII, 309. Quartum mandatum, XII, 311. Quintum mandatum, XII, 314. Sextum mandatum, XII, 312. Septimum mandatum, XII, 313. Octavum mandatum, XII, 314. Nonum mandatum, XII, 315. Decimum mandatum, XII, 315. — Mandata Ecclesiæ Italice explicata, XII, 316.

MANICHÆUS. — Manichæorum hæresis,